

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 7 december 2007

Nr 1093—1099

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1093	Lag om erkännande av yrkeskvalifikationer	4415
1094	Lag om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket	4422
1095	Lag om ändring av 3 § i lagen om advokater	4425
1096	Lag om ändring av lagen om den tjänstebehörighet som högskolestudier utomlands medför ..	4426
1097	Lag om ändring av 8 och 12 § i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning	4428
1098	Lag om ändring av 2 § i handelskammarlagen	4429
1099	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om begränsning av trålfisket efter vassbuk år 2007	4430

Nr 1093

Lag

om erkännande av yrkeskvalifikationer

Given i Helsingfors den 30 november 2007

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om erkännande av yrkeskvalifikationer och friheten att tillhandahålla tjänster i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer, nedan *yrkeskvalifikationsdirektivet*.

Denna lag tillämpas på erkännande av yr-

keskvalifikationer som en medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen huvudsakligen har förvärvat i en annan medlemsstat. Lagen tillämpas också på erkännande av yrkeskvalifikationer som grundar sig på avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller något annat avtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater och en annan part samt på gemenskapens lagstiftning om tredjelandsmedborgares ställning.

Denna lag tillämpas på erkännande av yrkeskvalifikationer som grundar sig på bevis på formella kvalifikationer som utfärdats ut

RP 26/2007
KuUB 5/2007
RSv 52/2007

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG (32005L0036); EVT nr L 255, 30.9.2005, s. 22

anför gemenskapen för en medborgare i en medlemsstat och som erkänts i en annan medlemsstat, om innehavaren har tre års yrkeserfarenhet inom det berörda yrket i en medlemsstat.

Om någon annan författning innehåller bestämmelser som avviker från denna lag, gäller de i stället för denna lag.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *reglerat yrke* en tjänst eller uppgift, för vilken det för tillträde eller utövande krävs att personen uppfyller vissa i lag eller förordning föreskrivna yrkeskvalifikationer,

2) *yrkeskvalifikationer* kvalifikationer som intygas i ett bevis på formella kvalifikationer, ett kompetensbevis eller yrkeserfarenhet eller båda,

3) *bevis på formella kvalifikationer* examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis för en utbildning som huvudsakligen ägt rum i gemenskapen, utfärdad av en behörig myndighet i en medlemsstat, samt behörighetsbevis för en utbildning som i ett tredjeland utfärdats till en medborgare i en medlemsstat,

4) *erkännande av yrkeskvalifikationer* fattande av beslut om en persons kvalifikationer för utövande av ett reglerat yrke i Finland,

5) *anpassningsperiod* utövande av ett reglerat yrke i Finland under övervakning av en behörig yrkesutövare i det berörda yrket, eventuellt åtföljt av utbildning,

6) *lämplighetsprov* ett prov som endast gäller sökandens yrkeskunnighet och som har till syfte att bedöma sökandens förmåga att utöva ett reglerat yrke i Finland,

7) *ursprungsmedlemsstat* den stat där en yrkesutövare som förflyttar sig till Finland har förvärvat sina yrkeskvalifikationer,

8) *automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer* ett beslut som fattas enligt det system för erkännande som grundar sig på samordning av minimikraven för en utbildning, varvid det inte kan krävas en anpassningsperiod eller ett lämplighetsprov av sökanden,

9) *gemenskapens regler för erkännande*

bestämmelserna i yrkeskvalifikationsdirektivet och de bestämmelser i kommissionens förordningar som ansluter sig till genomförandet av direktivet.

3 §

Nationell samordning

Undervisningsministeriet svarar för den nationella samordningen av de förfaranden som tillämpas vid erkännande av yrkeskvalifikationer.

Utbildningsstyrelsen är den nationella kontaktpunkt som avses i gemenskapens regler för erkännande.

4 §

Utlämnande av uppgifter och sekretessen hos behöriga myndigheter

I fråga om utlämnande av uppgifter och sekretessen hos en behörig myndighet som sköter uppgifter som hör till tillämpningsområdet för denna lag gäller det som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller förutom myndigheter också instanser som har på lagstiftningen baserad rätt att utfärda examensbevis och andra handlingar som erkännandet av yrkeskvalifikationer grundar sig på.

2 kap.

Bestämmelser som ansluter till systemen för erkännande

5 §

Instanser som ansvarar för erkännande av yrkeskvalifikationer

Utbildningsstyrelsen fattar beslut om den behörighet för reglerade yrken som bevis på formella kvalifikationer medför, om inte annat föreskrivs någon annanstans. I enlighet med vad som föreskrivs någon annanstans i lag eller med stöd av lag, fattas beslut om rätt att utöva ett yrke på grundval av yrkeskvalifi-

fikationer som förvärvats i ett annat land av samma instans som beviljar rätt att utöva det berörda yrket på grundval av en examen som avlagts i Finland.

En instans som ansvarar för erkännande av yrkeskvalifikationer kan vid behov be ett universitet, en högskola eller en annan läroanstalt om ett utlåtande om sökandens studiers likvärdighet och ämnesområden som saknas jämfört med studier i Finland samt om längden på den anpassningsperiod som sökanden eventuellt föreläggs, de uppgifter som ska ingå i den och innehållet i lämplighetsprovet. Den som lämnar utlåtandet kan hos den som begärt utlåtandet uppbära en avgift efter självkostnadsvärde enligt vad som närmare bestäms om offentligrättsliga prestationer i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och i en förordning som undervisningsministeriet utfärdar i förekommande fall.

6 §

Kvalifikationsnivåer i den generella ordningen för erkännande

Utifrån ett bevis på yrkeskvalifikationer placerar sig yrkeskvalifikationerna på någon av följande nivåer:

1) ett kompetensbevis som har utfärdats av en behörig myndighet i ursprungsmedlemsstaten på grundval av

a) grundläggande utbildning eller allmänbildande utbildning på andra stadiet, eller

b) en annan utbildning än en sådan som avses i 2—5 punkten, ett särskilt prov som inte föregås av någon utbildning, eller av att sökanden utövat yrket i en medlemsstat på heltid under tre år i följd eller på deltid under motsvarande tid under de senaste tio åren,

2) ett bevis

a) på en allmänbildande utbildning på andra stadiet, som kompletterats med en annan yrkesutbildning än den som avses i 3 punkten eller med den yrkespraktik eller yrkesutövning som eventuellt krävs utöver denna utbildning, eller

b) på en yrkesinriktad utbildning på andra stadiet, som vid behov kompletterats med en annan yrkesutbildning än den som avses i 3

punkten eller med den yrkespraktik eller yrkesutövning som eventuellt krävs utöver denna utbildning,

3) ett examensbevis för

a) en utbildning efter det andra stadiet på minst ett år, för vilken ett tillträdesvillkor är sådan avslutad utbildning på andra stadiet som krävs för behörighet till högskolestudier, samt den yrkespraktik som eventuellt krävs utöver denna utbildning, eller

b) en utbildning som betraktas som likvärdig enligt gemenskapens regler för erkännande,

4) ett examensbevis över avslutad utbildning på minst tre år och högst fyra år vid universitet eller läroanstalt med högre utbildning eller annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå som genomgåts efter en utbildning på andra stadiet, samt den yrkespraktik som eventuellt krävs utöver utbildningen,

5) ett examensbevis över avslutad utbildning på minst fyra år vid universitet eller läroanstalt med högre utbildning eller annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå som avlagts efter en utbildning på andra stadiet, samt den yrkespraktik som eventuellt krävs utöver utbildningen.

Som i 1 mom. avsedda yrkeskvalifikationer anses också kvalifikationer som grundar sig på en utbildning som fullgjorts inom gemenskapen och som en behörig myndighet i sökandens ursprungsmedlemsstat erkänner motsvara en viss nivå enligt 1 mom.

7 §

Villkor för erkännande i den generella ordningen

Erkännandet av yrkeskvalifikationer grundar sig på ett bevis på formella kvalifikationer eller en uppsättning av sådana bevis som har utfärdats av en behörig myndighet i en annan medlemsstat. Bevisen på formella kvalifikationer ska motsvara minst den nivå som ligger omedelbart före den som krävs nationellt för samma yrkeskvalifikationer i enlighet med indelningen i 6 §.

Om en utbildning som en person erhållit tidigare inte uppfyller de gällande behörig-

hetskraven för utövande av ett yrke i ursprungsmedlemsstaten, ska lagstiftningen om förvärvade rättigheter i sökandens ursprungsmedlemsstat beaktas vid fastställandet av den nivå som avses i 6 §.

Ett beslut om erkännande som fattats i en annan medlemsstat kan inte anföras som grund i en ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer annat än i de fall som avses i 1 § 3 mom.

8 §

Kompensationsåtgärder

I ett beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer kan det krävas att sökanden genomgår ett lämplighetsprov eller slutför en anpassningsperiod som inte överskrider tre år, om

1) omfattningen av den utbildning som sökanden fullgjort är minst ett år kortare än den som krävs nationellt,

2) innehållet i sökandens utbildning väsentligt avviker från motsvarande nationella utbildning, eller

3) det reglerade yrket omfattar yrkesaktiviteter som inte ingår i motsvarande yrke i sökandens ursprungsmedlemsstat och sökandens utbildning väsentligt avviker från motsvarande nationella utbildning.

Innan myndigheten kräver kompensationsåtgärder ska den kontrollera om de kunskaper som sökanden har tillägnat sig under sin yrkesverksamhet är sådana att de helt eller delvis täcker den väsentliga avvikelse som avses i 1 mom.

Sökanden har rätt att välja kompensationsåtgärd. I ett beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer kan emellertid förordnas om obligatorisk anpassningsperiod eller obligatoriskt lämplighetsprov, om

1) yrkesutövningen kräver exakta kunskaper i nationell rätt och verksamheten består till en väsentlig och konstant del i att lämna råd i frågor som rör nationell rätt,

2) det gäller sådant erkännande av yrkeskvalifikationer som avses i 1 § 3 mom., eller

3) en utövare av ett yrke som omfattas av systemet för erkännande på grundval av samordning av minimikraven för utbildningen

inte uppfyller villkoren för automatiskt erkännande enligt yrkeskvalifikationsdirektivet.

Högskolor och andra läroanstalter ska ordna lämplighetsprov enligt vad som krävs i beslutet om erkännande av yrkeskvalifikationer. För intyget över deltagande och godkänd prestation i lämplighetsprovet tas hos den som deltagit i provet ut en avgift efter självkostnadsvärde enligt vad som närmare bestäms om offentligtrettsliga prestationer i lagen om grunderna för avgifter till staten och i en förordning som undervisningsministeriet utfärdar i förekommande fall.

Närmare bestämmelser om anpassningsperioder och lämplighetsprov utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Gemensamma minimikrav

Yrkesorganisationer och yrkessammanslutningar får föreslå antagande av gemensamma minimikrav beträffande yrkeskvalifikationer för Europeiska gemenskapernas kommission.

När sökandens yrkeskvalifikationer uppfyller de gemensamma minimikrav som anges i gemenskapslagstiftningen om erkännande får de kompensationsåtgärder som avses i 8 § inte krävas av sökanden.

10 §

Yrkeserfarenhet som villkor för yrkesutövning

Om det för utövande av ett yrke krävs en viss yrkeserfarenhet, ska tidigare utövande av denna verksamhet i en annan medlemsstat godtas i enlighet med gemenskapens regler för erkännande.

En handelskammare som avses i handelskamarlagen (878/2002) ska på ansökan utfärda intyg om arten av och varaktigheten i fråga om yrkesutövning som skett i Finland. På utfärdandet av intygen tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

11 §

Arkitektexamen

Om arkitektexamen eller byggnadsarkitektexamen är behörighetsvillkor för en tjänst eller uppgift, förvärvas denna behörighet genom de examina som enligt yrkeskvalifikationsdirektivet omfattas av systemet för erkännande på grundval av samordning av minimikraven för utbildningen. Ett villkor för automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationerna är dessutom att sökanden har rätt att utöva arkitektyrket i sin ursprungsmedlemsstat. I fråga om den behörighet som andra arkitektexamina än de som omfattas av systemet med automatiskt erkännande medför, och om vilka kompensationsåtgärder som krävs, fattas besluten i enlighet med den generella ordningen för erkännande.

12 §

Bilagor till ansökan

En myndighet som ansvarar för erkännande av yrkeskvalifikationer kan kräva att officiellt bestyrkta kopior av följande handlingar och intyg fogas till ansökan:

- 1) bevis på sökandens medborgarskap,
- 2) kopior av bevis på formella kvalifikationer och kompetensbevis eller en kopia av bevis över utbildning som ger rätt att utöva yrket,
- 3) ett intyg från den behöriga myndigheten i sökandens ursprungsmedlemsstat över att sökandens utbildningsbevis är de handlingar som avses i gemenskapens regler för erkännande,
- 4) ett intyg om sökandens yrkeserfarenhet,
- 5) ett intyg som inte är äldre än tre månader över att sökanden har gott namn och rykte eller inte har försatts i konkurs,
- 6) ett intyg som inte är äldre än tre månader över sökandens ekonomiska ställning och över att sökanden är försäkrad mot de ekonomiska skador som är förenade med hans eller hennes yrkesansvar.

Dessutom ska sökanden på begäran i en bilaga till ansökan lämna upplysningar om sin utbildning så att den myndighet som sva-

rar för erkännandet av yrkeskvalifikationerna kan fastställa förekomsten av eventuella väsentliga olikheter i förhållande till den utbildning som krävs i Finland.

Till ansökan ska av andra än på ett nordiskt språk avfattade bilagor fogas översättningar till finska eller svenska utförda av en auktoriserad translator.

Närmare bestämmelser om handlingar och intyg som ska fogas till ansökan kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer

Den myndighet som ansvarar för erkännandet av yrkeskvalifikationer ska underätta sökanden om att ansökan har mottagits samt om de handlingar som eventuellt saknas inom en månad från mottagandet av ansökan. Myndigheten ska avgöra en ansökan om automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer inom tre månader och andra ansökningar inom fyra månader efter det att de nödvändiga handlingarna har inkommit.

Om det i ett beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer krävs kompensationsåtgärder av sökanden, är beslutet om erkännande villkorligt fram till dess anpassningsperioden har löpt ut eller sökanden har avlagt lämplighetsprovet. Det slutliga beslutet om erkännande fattas efter det att sökanden har meddelat myndigheten att kompensationsåtgärderna har fullgjorts.

14 §

Ändringssökande

I fråga om sökande av ändring i beslut som avses i denna lag gäller vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Om beslut inte har meddelats inom den föreskrivna tiden, kan sökanden på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen anföra besvär, som då anses avse ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Sådana besvär kan anföras till dess att ett beslut med anledning av ansökan har meddelats.

15 §

Användande av yrkestitel och akademisk titel

Om användandet av en yrkestitel för en viss yrkesverksamhet är nationellt reglerad, ska medborgare i andra medlemsstater som har tillstånd att utöva det reglerade yrket med stöd av ett sådant beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer som avses i denna lag använda den yrkestitel och den eventuella förkortning för titeln som fastställts i finsk lagstiftning.

Sökanden har rätt att använda en akademisk titel från ursprungsmedlemsstaten, och den eventuella förkortningen av titeln, på ursprungsmedlemsstatens språk. Om en akademisk titel kan förväxlas med en titel som i Finland kräver kompletterande utbildning, får den myndighet som ansvarar för erkännandet av yrkeskvalifikationerna kräva att sökanden använder den akademiska titeln i en lämplig form.

3 kap.

Frihet att tillhandahålla tjänster

16 §

Principen om friheten att tillhandahålla tjänster

Om en yrkesutövare som är lagligen etablerad i en annan medlemsstat temporärt och sporadiskt tillhandahåller tjänster i Finland, får friheten att tillhandahålla tjänster inte inskränkas av skäl som rör yrkeskvalifikationerna. Temporärt och sporadiskt tillhandahållande av tjänster ska också tillåtas om yrket inte är reglerat i etableringsmedlemsstaten och tjänsteleverantören har utövat yrket i fråga under minst två år i denna medlemsstat under de tio senaste åren.

På tjänsteleverantören tillämpas de nationella regler som har direkt samband med yrkeskvalifikationerna eller tillsynen över yrkesutövningen. Tjänsteleverantören omfattas inte av nationella krav som gäller tillstånd som beviljas av en yrkesorganisation eller registrering i eller medlemskap i en yrkesorganisation.

17 §

Tjänsteleverantörens yrkestitel

En tjänsteleverantör ska använda yrkestiteln i ursprungsmedlemsstaten på dess officiella språk när det i denna medlemsstat finns en titel för yrket. Om en sådan yrkestitel inte finns i ursprungsmedlemsstaten, ska tjänsteleverantören ange sin akademiska titel på ursprungsmedlemsstatens officiella språk. I fråga om yrken som erkänns automatiskt ska dock den yrkestitel som fastställts i finsk lagstiftning användas.

I de fall då tjänster tillhandahålls under ursprungsmedlemsstatens yrkestitel eller enligt tjänsteleverantörens akademiska titel ska följande uppgifter lämnas till tjänstemottagaren:

- 1) registreringsnummer i ett handelsregister eller motsvarande offentligt register,
- 2) kontaktuppgifter för den behöriga tillsynsmyndigheten i ursprungsmedlemsstaten, om verksamheten i denna omfattas av ett tillståndssystem,
- 3) yrkessammanslutning eller liknande organisation i vilken tjänsteleverantören är registrerad,
- 4) medlemsstat där tjänsteleverantören tilldelats yrkestiteln eller den akademiska titeln,
- 5) identifieringsnummer för mervärdesskatt,
- 6) detaljerade uppgifter om försäkringskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd som gäller yrkesansvar.

4 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

18 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Genom denna lag upphävs lagen om genomförande av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen (1597/1992) jämte ändringar.

19 §

Övergångsbestämmelser

På ansökningar som anhängiggjorts innan denna lag har trätt i kraft tillämpas bestämmelserna i denna lag, om beslutet fattas efter lagens ikraftträdande.

En hänvisning till lagen om genomförande

av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen någon annanstans i lagstiftningen avser efter ikraftträdandet av denna lag en hänvisning till denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 november 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*

Nr 1094

L a g

om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket

Given i Helsingfors den 30 november 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 januari 2000 om utövning av veterinäryrket (29/2000) 4 § 4 mom.,
8 och 39 §, 42 § 2 mom. och 43 § 2 mom.,
av dem 4 § 4 mom., 8 §, 42 § 2 mom. och 43 § 2 mom. sådana de lyder i lag 301/2006, samt
fogas till 4 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 5 mom. samt till lagen nya 5 a och
38 a § som följer:

4 §

*På internationella förpliktelser baserad
legitimation som veterinär*

I andra fall som omfattas av lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007) än de som avses i 1 och 2 mom. i denna paragraf fattar Livsmedelssäkerhetsverket beslut om den rätt att vara verksam som veterinär som följer av en utomlands förvärvat veterinärkompetens på det sätt som föreskrivs i den nämnda lagen. En förutsättning för legitimation som veterinär är dessutom avgivande av den veterinärförsäkran som avses i 3 §.

Denna lag tillämpas också på legitimation som veterinär och på tillhandahållande av veterinärtjänster, som grundar sig på avtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen

och dess medlemsstater och en annan part eller på gemenskapens lagstiftning om ställningen för medborgare i andra stater än de som hör till Europeiska unionen.

5 a §

Bilagor till ansökan om legitimation

Till ansökan om legitimation som veterinär ska i de fall som avses i 4 och 5 § fogas följande handlingar:

- 1) bevis på sökandens medborgarskap,
- 2) ett bevis över avslutad veterinärutbildning på grundval av vilken innehavaren har rätt att självständigt utöva veterinäryrket i den stat där utbildningsbeviset har utfärdats,
- 3) om en person har beviljats rätt att självständigt utöva veterinäryrket i någon annan stat än Finland, ett intyg som den behöriga myndigheten i denna stat utfärdat högst tre

RP 26/2007
KuUB 5/2007
RSv 52/2007

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG (32005L0036); EVT nr L 255, 30.9.2005, s. 22

månader tidigare om att denna rätt inte har begränsats på grund av ett allvarligt fel eller en allvarlig försummelse i yrkesutövningen eller någon annan motsvarande anledning, samt

4) i de fall som avses i 5 § ett intyg om att de kompletterande studier som krävs har fullgjorts samt över språkkunskaper.

Livsmedelssäkerhetsverket kan i de fall som avses i 4 § 1 mom. dessutom kräva att sökanden till sin ansökan fogar ett intyg om att veterinärexamen överensstämmer med Europeiska gemenskapens regelverk, eller ett intyg om utövning av veterinäryrket.

Bilagorna ska visas upp i original eller i form av officiellt bestyrkta kopior. Till ansökan ska av andra än på ett nordiskt språk avfattade bilagor fogas översättningar till finska eller svenska utförda av en auktoriserad translator.

8 §

Temporärt och sporadiskt tillhandahållande av veterinärtjänster

Sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som har laglig rätt att självständigt utöva veterinäryrket i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland, får utan legitimation som veterinär temporärt och sporadiskt vara verksamma som veterinärer efter att till Livsmedelssäkerhetsverket ha gjort en anmälan om temporärt tillhandahållande av veterinärtjänster. Anmälan gäller i ett år och den kan vid behov förnyas. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och vilket förfarande som ska iakttas kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Vid temporärt och sporadiskt tillhandahållande av tjänster ska beteckningen veterinär användas.

38 a §

Avgörande av ansökan om rätt att utöva yrke i vissa fall

Sökande som avses i 4 § 1 mom. ska

underrättas om att ansökan har mottagits samt om de handlingar som eventuellt saknas inom en månad från mottagandet av ansökan. Ansökan ska avgöras senast tre månader efter det att alla nödvändiga handlingar har inkommit.

39 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som fattats med stöd av denna lag söks i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Om ett beslut med anledning av en ansökan som avses i 4 § 1 mom. inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 38 a §, kan sökanden på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen anföra besvär, som då anses avse ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Sådana besvär kan anföras till dess att ett beslut med anledning av ansökan har meddelats. Livsmedelssäkerhetsverket ska underrätta besvärsmyndigheten när ett beslut har meddelats.

Beslut som avses i 20—26 § ska verkställas omedelbart även om besvär anförts.

42 §

Rätt att vara verksam som specialveterinär

Livsmedelssäkerhetsverket fattar i de fall som omfattas av lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer beslut om den rätt att vara verksam som specialveterinär som följer av en utomlands förvärvad specialveterinärkompetens på det sätt som bestäms i den nämnda lagen.

43 §

Behörighet för vissa tjänster och befattningar

En tjänst eller befattning kan temporärt skötas av en person som avses i 7 §, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
På ansökningar som anhängiggjorts innan denna lag har trätt i kraft tillämpas bestämmelserna i denna lag, om beslutet fattas efter lagens ikraftträdande. När behovet av kom-

pensationsåtgärder övervägs i de fall som avses i 4 § 4 mom. ska de kompletterande studier som personen har fullgjort innan denna lag trädde i kraft beaktas.

Helsingfors den 30 november 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*

Nr 1095

L a g

om ändring av 3 § i lagen om advokater

Given i Helsingfors den 30 november 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 12 december 1958 om advokater (496/1958) 3 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 31/1993 och 458/1999, som följer:

3 §

Såsom advokat kan godkännas en finsk medborgare eller medborgare i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som har fyllt 25 år och som

1) är känd för redbarhet samt i fråga om övriga egenskaper och levnadssätt är lämplig att utöva advokatverksamhet,

2) har avlagt juris kandidatexamen eller juris magisterexamen i Finland, eller har avlagt en juridisk examen någon annanstans än i Finland och erhållit ett beslut från Utbildningsstyrelsen i enlighet med lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007) eller lagen om den tjänstebehörighet

som högskolestudier utomlands medför (531/1986) om behörighet för en uppgift som förutsätter juris kandidatexamen eller juris magisterexamen och fullgjort eventuella tilläggskrav som förutsatts i beslutet,

3) har förvärvat den skicklighet som krävs för utövande av advokatverksamhet och sådan praktisk erfarenhet som föreskrivs i advokatföreningens stadgar, samt

4) inte har försatts i konkurs eller vars handlingsbehörighet inte har begränsats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 30 november 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*

Nr 1096

Lag

om ändring av lagen om den tjänstebehörighet som högskolestudier utomlands medför

Given i Helsingfors 30 november 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 juli 1986 om den tjänstebehörighet som högskolestudier utomlands medför (531/1986) 1, 4, 5, 7 och 8 §,

av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 729/1989, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 418/1997, 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1598/1992 och i nämnda lag 418/1997 samt 8 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1598/1992 och 418/1997, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om den behörighet för en offentlig tjänst eller befattning som högskolestudier utomlands medför då behörighetsvillkor enligt lag eller förordning är examen på en viss nivå eller viss högskoleexamen eller studieprestation vid högskola i Finland.

Med högskolestudier avses i denna lag högskoleexamen och studieprestation vid högskola.

4 §

Jämställande

Högskolestudier som har bedrivits utomlands medför samma behörighet för en offentlig tjänst eller befattning som de högskolestudier i Finland som krävs för tjänsten eller befattningen, om dessa studier har jäm-

ställts med varandra genom beslut som har fattats med stöd av denna lag. En högskoleexamen som har avlagts utomlands jämställs i första hand med en i Finland avlagd högskoleexamen på en viss nivå.

Med stöd av denna lag kan en högskoleexamen som avlagts utomlands i andra fall än i de som omfattas av lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007) jämföras med en viss, namngiven högskoleexamen i Finland, om behörighetsvillkoren för tjänsten eller befattningen förutsätter det. En utomlands fullgjord studieprestation vid högskola jämföras inom ett visst område eller vissa områden samt i viss utsträckning med en studieprestation vid en högskola i Finland.

5 §

Grunder för jämställande av examina

Med en högskoleexamen i Finland jämföras en utomlands avlagd högskoleexamen på motsvarande nivå.

Med en viss, namngiven högskoleexamen jämförs en utomlands avlagd högskoleexamen på motsvarande nivå och inom motsvarande område.

Examinans motsvarighet sinsemellan med avseende på nivån bedöms med hänsyn till deras omfång och svårighetsgrad. Examinans motsvarighet sinsemellan vad området beträffar bedöms med hänsyn till hur de överensstämmer till innehållet.

7 §

Kompletterande högskolestudier som förutsättning för jämförelse

I de fall som avses i 4 § 2 mom. kan högskolestudier som bedrivits utomlands och kompletterande högskolestudier som har bedrivits eller kommer att bedrivas i Finland tillsammans jämföras med högskolestudier i Finland på de grunder som anges i 5 och 6 §. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för jämförelse av kompletterande studier utfärdas genom förordning av statsrådet.

Om de kompletterande högskolestudier som utgör en förutsättning för jämförelse inte har genomförts då beslutet om jämförelse fattas, ska i beslutet bestämmas om de kompletterande studierna.

8 §

Ansökan och beslut om jämförelse

Sökanden ska tillställa Utbildningsstyrelsen officiellt bestyrkta kopior av de bevis på

fullgjorda studier som behövs för behandlingen av ansökan. Till ansökan ska av andra än på ett nordiskt språk avfattade handlingar fogas översättningar till finska eller svenska utförda av en auktoriserad translator. Närmare bestämmelser om handlingar och intyg som ska fogas till ansökan kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utbildningsstyrelsen beslutar på ansökan om jämförelse av examina eller studieprestationer som fullgjorts utomlands med examina eller studieprestationer i Finland. Utbildningsstyrelsen kan innan beslutet fattas vid behov be ett universitet, en högskola eller en annan läroanstalt om ett utlåtande om sökandens studiers likvärdighet med studier som avlagts i Finland samt om de kompletterande studier som eventuellt ska fordras av sökanden. Den som lämnar utlåtandet kan hos den som begärt utlåtandet uppbära en avgift efter självkostnadsvärde enligt vad som närmare bestäms om offentlighetsrättsliga prestationer i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och i en förordning som undervisningsministeriet utfärdar i förekommande fall.

Om den som fått ett beslut om jämförelse genomför de kompletterande studier som avses i beslutet vid en högskola i Finland, utfärdar högskolan ett intyg över genomförda kompletterande studier, som tillsammans med Utbildningsstyrelsens beslut ger behörighet för en tjänst eller uppgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 30 november 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*

Nr 1097

Lag

om ändring av 8 och 12 § i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning

Given i Helsingfors den 30 november 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 augusti 1998 om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998) 8 § 4 mom. och 12 § 2 mom., av dem 8 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1013/2005, som följer:

8 §

Utbildning som förbereder för fristående examen, individualisering och avläggande av examen

En utbildningsanordnare som avses i 7 § 3 mom. eller någon annan sammanslutning eller stiftelse som avses i nämnda bestämmelse är skyldig att på det sätt som avtalats med en examenskommission ordna möjligheter att avlägga fristående examina också utan förberedande utbildning. Möjlighet att avlägga fristående examen eller del av fristående examen ska ordnas också för personer vilka av en myndighet som ansvarar för erkännande av yrkeskvalifikationer har fått ett beslut om erkännande i enlighet med 13 § 2 mom. i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1093/2007), i vilket det av sökanden krävs sådana kompensationsåtgärder som avses i nämnda lag.

12 §

Fristående examina

I en yrkesinriktad grundexamen ska examinanden visa att han eller hon uppnått de kunskaper och färdigheter som yrkesskickligheten förutsätter. I en yrkesexamen ska examinanden visa att han eller hon besitter sådan yrkesskicklighet som förutsätts av en yrkesman på området. I en specialyrkesexamen ska examinanden visa att han eller hon behärskar de mest krävande arbetsuppgifterna på området. En yrkesinriktad grundexamen och en yrkesexamen placerar sig på den kvalifikationsnivå som avses i 6 § 1 mom. 2 punkten i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer och en specialyrkesexamen på den kvalifikationsnivå som avses i 6 § 1 mom. 3 punkten i nämnda lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 30 november 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*

Nr 1098

L a g

om ändring av 2 § i handelskammerlagen

Given i Helsingfors 30 november 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelskammerlagen av den 1 november 2002 (878/2002) 2 § 1 mom., sådant det
lyder i lag 475/2007, som följer:

2 §

Handelskamrarnas och Centralhandels-
kammarens offentliga uppgifter

En handelskammare har till uppgift att
1) sköta de uppgifter som den har ålagts i
revisionslagen (459/2007),
2) utfärda intyg om utövande av verksam-
het för erkännande av yrkeserfarenhet i enlig-
het med Europaparlamentets och rådets di-

rektiv 2005/36/EG om erkännande av yrkes-
kvalifikationer enligt vad som föreskrivs i
lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer
(1093/2007), samt

3) bestyrka handlingar i utrikeshandeln då
en sådan uppgift har ålagts den i eller med
stöd av någon annan lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 30 november 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Undervisningsminister *Sari Sarkomaa*

Nr 1099

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om begränsning av trålfisket efter vassbuk år 2007**

Given i Helsingfors den 4 december 2007

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 och 10 § i lagen av den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994):

1 §

Riktat fiske efter vassbuk och fiske med trålfiskeredskap med under 32 millimeters maskstorlek förbjuds för fartyg som seglar under finsk flagg eller är registrerade i Finland på Östersjön söder om breddgraden 60°30'N (ICES delområden 22—29 och 32).

Förvaring av fångst som fångats i ett riktat fiske efter vassbuk eller fiske med trålfiskeredskap med under 32 millimeters maskstor-

lek inom förbudsområdet (ICES delområden 22—29 och 32) ombord på ovan i 1 mom. avsedda fartyg samt omlastning och landning av sådan fångst från fartygen är förbjuden efter att denna förordning trätt i kraft.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 7 december 2007 och gäller till den 31 december 2007.

Helsingfors den 4 december 2007

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Fiskeriöverinspektör Orian Bondestam